

HECÍŘSKÉ NOVINY

50 vydání

rok 2012

Když byla maminka dívčinou

/Když byla maminka dívčinou,
podobala se víle,
na sobě mívala většinou
šaty jak nevěsta, bílé.

V kabelce nosila památník
a kdo ji cestou potkal,
dojatě usedl na patník,
stránku jí veršíkem protkal.

**Já spanilé slečně zde
srdečně
růžové poupě stínuji,
pod tím je řádka J. V. Sládka,
jak se dva věrně milují.**

Jednou tak mládenci cizímu
nabídla čistou stránku,
neuměl slova dát do rýmu,
dal jí však napít z džbánu.

Řekl, že pracuje náhodou
na stavbě zdejší trati,
ty časy dávno jsou za vodou,
dneska mu říkám tati.

**Já spanilé slečně zde srdečně
růžové poupě stínuji,
pod tím je řádka J. V. Sládka,
jak se dva věrně milují.**

Když byla maminka dívčinou...

Když byla Alenka dívčinou...

Když byla Jana dívčinou...

Když byla Milana dívčinou...

Bylo nebylo, asi tak v roce
1962....

Přišly na svět tři slečny, dámy,
dívky, sportovkyně, víly,
kuchařky...ale **pořád to jsou**
jen ty tři budoucí naše skvělé
kamarádky a také maminky.

Kdopak to je?

Hádejte – malá nápověda od
Plecha☺

HLINÍK [nnnn
nnnn
nnnn]

YES NA

M49+NA

Z Evženova archivu

Vzhledem k vyššímu počtu přihlídk na akci HEC 81 budeme muset na základě vrácených dotazníků provést výběr účastníků. Prozkoumání o Tvé účasti či nedůvěsti Ti dojde do 20.8.1981.

Dotazník vyplň celý, pečlivě a pravdivě (i když třeba už je věčně). Ihned po vyplnění ho zašli na adresu: Evžen Ge, Litná 33, 110 00 Praha 1. A pokud Ti někde nebude stačit místo, piš na další papír.

Jméno a příjmení: JANA TAVEROVA Datum narození:

Adresa event. telefon: PRAHA - 3 KOLLAŘOVO N 7 43

Zaměstnání: STUDENTKA

Člen ČSTV (ano, ne, kde, číslo leg.): TO BOHEMIAN'S OLD T

Člen Svazu turistiky(-): ANO Číslo OP: 24

1. Jaký provozuješ sport (i rekreační)?
2. Jaké máš záliby (koníčky), v čem vynikáš?
3. Kterého svého sportovního výkonu si nejvíce ceníš? Lokalizaci (a) bys ho zopakoval?
4. Zúčastnil(a) jsi se již nějaké akce s podobným zaměřením (hry, soutěže ap.)? Event. vypiš název a pořadatele.
5. Jaký máš životní cíl?
6. Kouříš?
7. Hraješ na něco?
8. Trpíš nějakou chorobou?
9. Obejdeš se bez alkoholu? Jak dlouho a za jakých podmínek?
10. Z čeho máš největší strach?
11. Kdy ztratíš dobrou náladu?
12. Jak dlouho vydržíš nejděla nespát? Kolik spánku denně minimálně potřebuješ?
13. Umíš plavat?
14. Umíš tančovat?
15. Proč se hlásíš na tuto akci (co od ní očekáváš)?
16. Stípem klekce?
17. Navrhni krátký večerní program (5-15 min) pro 40 lidí!
18. Co si myslíš o sobě? A co o nás?
19. Napiš cokoliv dalšího!
20. Jsi už z tohoto dotazníku vyčerpan (vyčerpaná)?
21. Poznámky a dotazy.

Potvrzuji, že jsem vše vyplnil pravdivě a čitelně.

Jana Taverová
podpis

Janiny odpovědi

1. Závodně hraji tenis. Jinak jsem ochotna provozovat skoro všechno.
2. Ráda sportuju a tancuju.
3. 50 km dálkového pochodu. V dobrých botách určitě
4. Ne
5. Hodně cestovat a poznat hlavně naší republiku
6. Protože jsou Sparty rozhodně nedostatkové zboží a já jinou značku neuznávám, tak radši ani ne.
7. Můj absolutní hudební hluch a mí kamarádi mi to nikdy nedovolili.
8. Ve zkouškovém období nechutí se učit
9. Netvrdím o sobě, že jsem abstinent, ale alkoholik taky ne. Nějakou dobu bez něj určitě vydržím
10. Aby to s náma jednou nedopadlo špatně.
11. Když se pohádám s rodiči
12. Abych byla schopna něco udělat, tak asi 2 dny, pak už mi začne padat všechno z rukou.
13. Sice jen jedním stylem, ale to mi úplně stačí
14. To není důležité, hlavně tancuju ráda a často
15. Legraci, partu dobrých lidí a taky to, že se ukáže, co ve mně je
16. Vecotě pan olben al chrbenec
17. Rozhodně by se mělo zjistit, kolik je mezi 40 lidma opravdových mužů
18. Nebývám ústřední postavou kolektivu, ale stranou taky nestojím. A vy jste lidi, co něco vydrží a znaj
19. Nejlepší byli Hecíři na Vavřínové podkově (musím si nějak šplhnout Evžene)
20. Dotazníky vyplňuju hrozně nerada, ale tady si myslím, že si to určitě někdo přečte

To si piš, že přečte:)

Co odpověděla Alenka 31.8.1982

Přes veškerou snahu mi na popsání sama sebe zbyl pěkně velký kus papíru. Popsat se však je dost těžké, protože sám sebe zná člověk nejméně, jak praví klasik. Ale když to musí být, pustím se i do toho. Nevím, jestli je třeba popisovat i vizáž, ale pokusím se o to. Nejvíc snad o tom, jak vypadám, řekne fakt, že si ode mě spousta lidí žádá fotku. Když jsem pátrala proč, zjistila jsem, že si ji dávají do špajzu, aby jim děti nechodily na cukr. To asi mluví samo za sebe a já budu pokračovat tím, co umím. Není toho mnoho. Umím např. uvařit čaj, zašít ponožky, sníst na posezení 10 švestkových knedlíků, hrát pinec, vymýšlet lumpárny. Lpe by se mi psalo, co neumím. Ale toho by byla zase taková spousta, že by mi nestačil formát A1. Ted' k tomu, co mě zajímá. Je to legrace, sport, kytara, hudba, vše, co se kolem mě děje, luštění křížovek atd. atd. Ale jelikož už píšu málem po stole, radši to plácání ukončím,

Zatím ahoj Alenka

Dnes by napsala Já su „TUNA“ a jedeme na Kozlov ☺
pozn. redaktora

Před pár lety

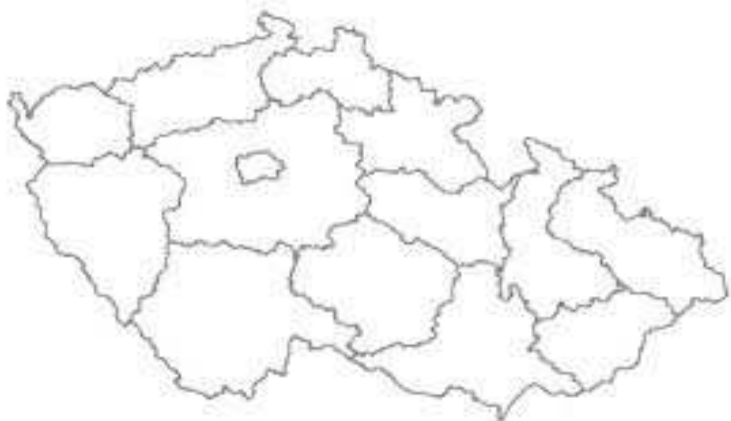

Murphyho zákony

1. Ať jedete kamkoli, vždy je to proti větru.
 2. Kde není vítr, tam se drží komáři.
 3. Kde není ani vítr, ani komáři, tam jsou kopce.
 4. Když vás náhodou nepotká ani jedno z toho, začne obvykle pršet nebo sněžit.
 5. Vaši přátelé se od rána dožadují výletu na kole. Jakmile sbalíte a chystáte se vyrazit, rozhodnou se pro jinou činnost.
 6. Vaše dítě chce zpravidla jet jinam než chcete Vy, Hecíř si ovšem poradí
 7. Za chybějící součásti vybavy můžete vždy Evžen.
 8. Mapa se nikdy neshoduje s realitou.
 9. Alenka jede vždy na Kozlov. Mapu nemá nebo má jinou.
 9. Murphy sice nezná Plecha, ale malý dodatek Plech jede vždy tou nejhorší cestou, jestliže podél potoka vede krásná asfaltová cesta a na druhém břehu je skála, Plech jede po skále a ještě se diví, že neumíte létat. Blátem jezdí nejraději a pak ještě tvrdí, že máte špinavé kolo. Pokud se spojí Plech s Alenkou má trasa nejméně dvojnásobnou délku než bylo původním záměrem a obtížnost je odpovídající této dvojici šílených scrablistů. Když se domluvíme na 30 km po silnici je to tak 60-75km přes kořeny, blátem, s kolem na zádech, býci před vámi (no lepší než za vámi, že...)... pohoda. Proč Honzík nechce jezdit s Alenkou: Ty mi nikdy neřekneš, kolik pojedem!!!! Mami. Honzíku, neptej se, jistě se těšíš na další výlet:-) s námi nebo s mamkou :-)))
 10. Pokud jede ještě Libor, tak ke všem předchozím bodům se přidává, je to vždy do kopce. Výjimku tvoří trasa Javorek-Jimramov-Borovnice-Javorek. Tu jezdí do kopce jen HUGO.
 11. Na Kozlov je to vždy 12 km.
 12. Chystá-li se sklizeň angreštu, je třeba mít prázdnou popelnici.
 13. Jdete-li s Alenkou na běžky, znamená začátek stopy kraj jakékoliv, periodicky se opakující destrukce povrchu sněhové pokrývky.
 14. Jedete-li s Alenkou v zimě na hory jiným dopravním prostředkem než cisternou Benzina, je potřeba s sebou mít kromě přídatné nádrže dostatek kanystrů s palivem.
 15. Pokud vyrazí Jana a Petr - všechny cesty vedou na Hřebínek.
 16. Milana má vždy mapu a pláštěnku, držte se jí.
 17. Když Milana zahodí míč, je to koš
 18. Obtížností a fyzickou zátěží Alenčiných a Plechových výletů může konkurovat pouze Ironman nebo Ivaniny závody.
 19. Místo pro vlastní zákony:
-
156. Má-li Zita na cyklistickém výletě dobrou náladu znamená to, že si vyjela sama. (Plechova drzá poznámka)

Oblíbená místa v ČR

Račín

Malá Hraštice

Veselíčko

Pardubice

Svitavy

Liberec

Karle

Ostrý Kámen

Jílové

Javorek

Jimramov

Žďár n/S

Polnička

Bedřichov

Horní Bradlo

Trhová Kamenice

Mníšek pod Brdy

Nezabudice

Hrabětice

Lázně Libverda

Rohovládova Bělá

Golčův Jeníkov

Lázně Bohdaneč

Sněžné

Nové město na M.

Smědava

3 topinky

Jednou v létě na Matyldě, když jsme tradičně pluli po Berounce, celý den lilo. Spokojený byl jen Plech, protože kromě nás na řece nebyla ani noha. Fronta je fronta, byla nám dost zima, tak jsme v Hýskově zastavili a šli do místní hospůdky. Přestože z nás kapala voda, spíš tekla..., nabídli nám spoustu dobrého jídla. Alenka si vybrala topinky a na dotaz číšníka, co si dáte – řekla ty tři topinky. Číšník, zřejmě podle hladového výrazu Alenky (možná nás ostatních) donesl 3 talíře a na každém byly 3 topinky. Alenka omdlela, hlad byl ovšem velký, málem si nestihla dát ani jednu 😊

Díky za ty topinky ještě jednou!

Krize za Kanálem?

HN – od našeho Londýnského zpravodaje) Nejdříve paniku a pak znechucení vyvolal mezi britskou veřejností nový skandál v královské rodině. Podle nedávno objevených, byť nepřímých, důkazů to vypadá, že královna Alžběta II. celá dlouhá léta lže svým poddaným. Královna (oficiálně) pravidelně odjíždí na letní byt do svého hradu Windsor, kde zůstává šest týdnů. Dnes to ovšem vypadá, že se vždy z Windsoru „vypaří“ a odjíždí do České republiky, kde se, nepoznána, účastní pobytů v přírodě spolu se zatím neidentifikovanou skupinou. Co se během zmíněných pobytů skutečně děje není zatím úplně jasné. Jisté ovšem je, že se vše udává za těch nejprimitivnějších podmínek, což přímo vybízí k páchání různých zvrhlostí. Samo složení, tohoto tajemného společenství, nevyvolává mezi Brity moc nadšení. Fotografická dokumentace není bohužel příliš kvalitní, ale ze záběrů, které jsou k dispozici je zřejmé, že se jedná o krajně podivuhodnou směs individuí, kteří nebudí právě moc důvěry a o jejichž kvalitách lze s úspěchem pochybovat. Královna samotná bohužel na žádném ze záběrů zachycena není (pouze o jednom snímku panuje domněnka, že na něm královna je). Na celé věci je rovněž záležející, že královna dokázala svojí úchylku po celá léta tajit a nikdo z jejího okolí ji v létě nepostrádal. Na přímý dotaz „nepřišlo vám divné, že královna nevycházela 6 týdnů ze svého pokoje“ sloužící odpověděl, že „ne.“ (doslova řekl „I don't care she is an old weird crow“ – nevím, je to divná stará vrána). Buckinghamský palác zatím k celé události mlčí. Z neoficiálních zdrojů s proslychá, že královna vzala ochranu své cti do vlastních rukou a sama usilovně pátrá po původci této zprávy. O dalším vás budeme informovat.

Je to prdel naší královny? (Is it Her ass?)
Odpověď se asi nikdy nedozvíme.
Oprávněné zděšení vyvolává přítomnost
malých, polonahých dětí při jakémsi
tajemném rituálu.

Krize za Kanálem?

pokračování

Kdo jsou ti lidé? Skutečně s nimi královna dobrovolně trávila svůj čas? (znovu si všimněte malého dítěte na klíně druhé osoby zleva).

Doočibijící věkový rozdíl dvojice na obrázku vede k nepříjemným konotacím.

Královna objíždí Londýn a hledá pravdu. Mezi novináři panuje strach.

Z hecířské knihy rekordů

Hod míčem pozpátku mezi nohama

Hecíři Johnny 18,80 m 9.1993

Hecířky Alenka 14,50 m 9. 1997

Hod vejcem

(pouze syrová)

Hecíři Plech+Martin 50,60 m 9.1993

Hecířky Alenka+Zita 37,02 m 1.4.1991

Smíšené Martin+Alenka 30,60 m 25.9.1998

Švihadlo

(počet přeskoků za 1 minutu)

Hecíři Běďa 169 9.1997

Hecířky Alenka 147 9.1997

Mistr rekreačního sportu Alenka

Alenčiny sportovní výkony jsou až neuvěřitelné. Je neobyčejně šikovná a své okolí motivuje ke značným výkonům. Její kilometráž ovšem už všichni známe, takže 12 km na Kozlov značí – cca 50 km, převýšení 200 m. To že někdy prší, to jí nedáváme za vinu. To že kolo a běžky nosíme maličko. Na výlety s Alenkou se vždy těšíme, je to taková fyzický i duševní olympiáda v mnoha sportech během jednoho dne.

Mistr pátky Jana

Vidět tuto dámu na tenise, všichni závidí. Soupeři se třesou strachy. Stolní tenis hraje ještě lépe. Na kole a na běžkách zdolává neuvěřitelné vzdálenosti za každého počasí, roční doby, za světla i za tmy.

Basketbalistka Milana

Nenápadná na hřišti taktickým odhozením míče vždy neomylně trefí koš, obrana nechápe. Jen škoda, že o ní neví reprezentační trenér.

Hrebin-kari

Je 28. 5. 2462 Jane uklízí laboratoř po včerejší oslavě svých 125 narozenin. 78 monitorů, na kterých se plné tři dny střídali gratulanti, bude třeba odpojit a vrátit, zrušit posílení příjmu signálu. Je unavená, už dlouho neměla čas na výměnu svých elektronických smyslů, červené kontrolky problikávají stále častěji. Jeden z paměťových mozkových čipů hlásí přeplnění a vyžaduje okamžitou recyklaci. Už, už čip vyjímá z pravého spánku, když si všimne nepřečteného souboru – zřejmě jednoho ze včerejších narozeninových dáreků. Spouští přehrávání. Obrázek z přelomu 20. a 21. století Jane poznává, je to „zlatá doba“ lidstva, na kterou se dnes, ve 25. století často vzpomíná. Obrázky tehdejšího světa zná každý, podobně, jako ve 20. století měl každý představu o tom, jak vypadal husitský středověk.

Dávný pamětník nás zavádí do dnešní středozápadní Číny, dřívějšího území České republiky. Lesy na severu země jsou na dnešní dobu nepředstavitelné, stromy dorůstaly i dvacetimetrové výšky (dnes nejsou stromy žádné) a pokrývaly území mnoha čtverečných kilometrů (velmi neekonomické využití plochy). Jsou dochovány záznamy o tom, že ve 20. a na začátku 21. století se velké množství lidí zabývalo ve volném čase činností zvanou „sport“ (neekonomičnost a nebezpečnost tohoto počínání jsou vysoce nad rozlišovací hranicí dnešních stupnic). Tato aktivita však na začátku 22. století (začátek éry, kdy excelové tabulky prognostiků zcela potlačily realitu a zdravý rozum) zcela vymizela s tím, jak zanikla veličina volného času.

V podhůří Jizerských hor stávala osada Bedřichov, která byla tehdejším centrem vyznavačů sportu. Právě v této oblasti se našly dochované záznamy o skupině lidí, kteří si říkali „Hrebin-kari“ (název zřejmě není přesný, s překlady některých slov z „cestiny“ mají i překladače 25. století dosud problémy). Tito lidé se vyznačovali značnou pohybovou aktivitou, kterou provozovali téměř celoročně a to prostřednictvím dopravního prostředku „kolo“ (ve skutečnosti to mělo kola dvě a zato žádný pohon) či „lyže“. Je pravděpodobné, že se tito lidé příležitostně pohybovali po horách i po vlastních nohách (v této době nohy většinu lidí ještě unesly). Velmi pozoruhodná je skutečnost, že cíl této skupiny lidí byl vždy stejný a to bod zvaný „Hřebínek“, kterého opakovaně dosahovali z různých stran, různými způsoby a navíc (zcela nepochopitelně) i za jakéhokoliv počasí. Na této cestě byly pevně stanovené zastávky, tak zvaná „čůrací“ (bez diakritiky nelze napsat pro snadnou záměnu s vulgarismem) a „smrkací“. Na tomto místě často setrvali, jedli „zelnacku“ a pili „svarak“, někdy se fotili (neměli dosud voperovaný mozkový paměťový čip na zachycení dané situace).

Dotyčná skupina lidí měla i další společné vlastnosti. Měli rádi dobré jídlo, které jim připravoval zvláštní člen, který do skupiny také patřil, ale na Hrebinku nikdy nebyl (z dnešního pohledu je jakékoliv jídlo odlišné od tatrgelu životu vážně nebezpečné). Členové skupiny také pili pivo (výrobní postupy se dochovaly do 22. století, poté byly pro nebezpečnost produktu zničeny) a taky zvláštní druh černé tekutiny zvaný „fernet“, kterému z důvodů, které nemohou naše počítače rozklíčovat, říkali „jason“ a „drson“. O jednom ze skupiny se ale tradovalo, že fernet nepije. Dalším společným znakem bylo pití nápoje „kava“ (pozor, nezaměňovat se slovem „krava“), kde se však zvyky členů skupiny značně lišily, neboť někteří do ní přidávali mléko (dnes tekutina označovaná jako jed III. stupně), což jiní zásadně odmítali (jen takoví mohli do budoucna přežít). Dávné prameny tvrdí, že zakladatelkou skupiny (později uctívána jako „matka“) byla Jana Pliskova a Petr Valent (domníváme se, že se jedná o pradávného „otce“ meziplanetárních autobusů). Právě po „matce“ se všichni další členové vyznačovali láskou k pohybu, dobrému jídlu, fernetu a kávě, dobrou náladou a všeobecnou pohodou (pojem „pohoda“ zanikl ještě před zánikem pocitu „radost“ na začátku 22. století, těsně po vynálezu tatrgelu).

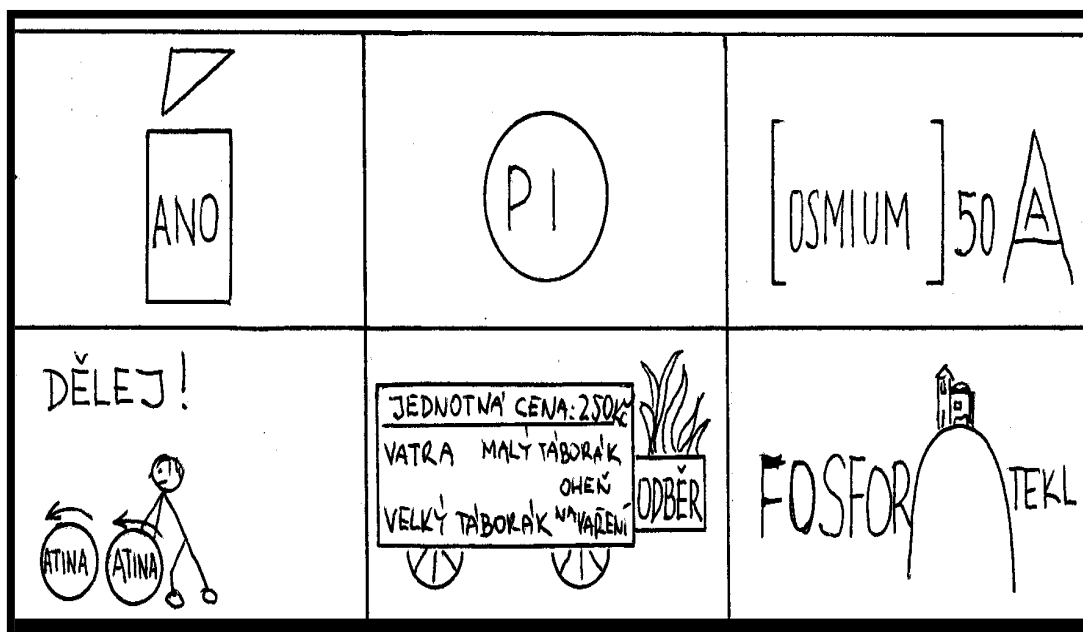
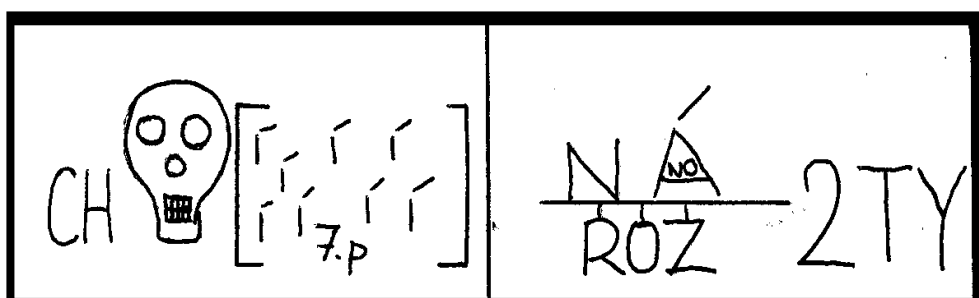
Cvak – konec, záznam poškozen. Jane se už nic o tajemné skupině „Hrebin-kari“ nedozví. Upije tatrgelový koncentrát (jediné jídlo i pití v jednom s laboratorně vyváženou výživovou a kalorickou hodnotou) a zamyslí se, jak by asi chutnal „fernet“. Někdy má vzdálený pocit (emoce dnešní lidstvo buď nemá, nebo se za jejich projev stydí), že ví, co znamená „radost“ a „pohoda“. Někdy se také zamýšlí, jak v evropské části Číny ve 25. století přišla ke svému jménu Jane. A proč má ráda růžovou?

Foto – no comment.

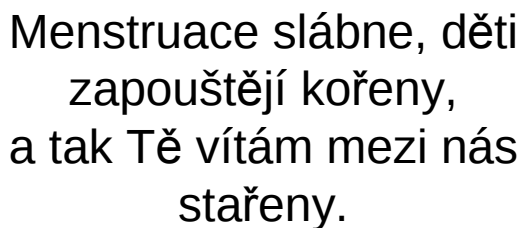
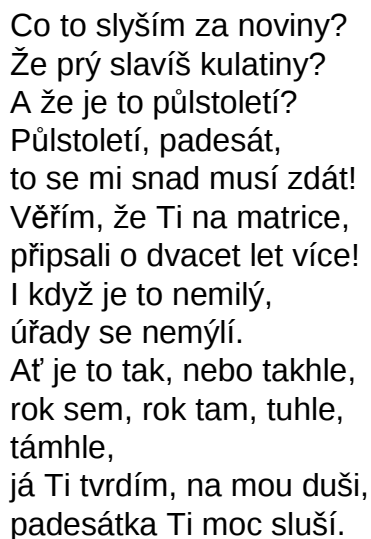
Rébusy ©Plech

Řešení bude
na straně 432
ve 100. vydání

Přijmi od nás gratulaci,
hodně peněz, žádnou práci,
mnoho štěstí, úspěchů
a nedělej neplechu.

Všechno nej k té 50!

